

GORZKIE ŻALE

Pobudka

1. Gorzkie żale, przybywajcie, -
Serca nasze przenikajcie.
2. Rozpłyńcie się, me żrenice, -
Toczcie smutnych łez krynice.
3. Słońce, gwiazdy, omdlewają, -
Żalobą się pokrywają.
4. Płaczą rzewnie Aniołowie, -
A któż żalność ich wypowie?
5. Opoki się twarde krają. -
Z grobów umarli powstają.
6. Cóż jest, pytam, co się dzieje? -
Wszystko stworzenie truchleje!
7. Na ból Męki Chrystusowej -
Żal przejmuję bez wymowy.
8. Uderz, Jezu, bez odwłoki -
W twarde serc naszych opoki!
9. Jezu mój, we krwi ran Swoich -
Obmyj duszę z grzechów moich!
10. Upał serca swego chłódzę, -
Gdy w przepaść Męki Twej wchodzę.

CZĘŚĆ PIERWSZA

Intencja

Przy pomocy łaski Bożej przystępujemy do rozważania
Męki Pana naszego Jezusa Chrystusa.
Ofiarować je będziemy Ojcu niebieskiemu na
cześć i chwałę Jego Boskiego majestatu,
pokornie
Mu dziękując za wielką i niepojętą miłość ku
rodzajowi ludzkiemu, iż raczył zesłać Syna
Swego,
aby za nas wycierpiał okrutne męki i śmierć
podjął krzyżową. To rozmyślanie ofiarujemy
również
ku czci Najświętszej Maryi Panny, Matki
Bolesnej,
oraz ku uczczeniu Świętych Pańskich, którzy
wyróżniali się nabożeństwem ku Męce
Chrystusowej.

W pierwszej części będziemy rozważali, co
Pan
Jezus wycierpiał od modlitwy w Ogrójcu aż do
niesłusznego przed sądem oskarżenia. Te
zniewagi
i zelżywości temuż Panu za nas bolejącemu
ofiarujemy za Kościół święty katolicki,
za najwyższego Pasterza z całym
duchowieństwem,
nadto za nieprzyjaciół krzyża Chrystusowego i
wszystkich niewiernych, aby im Pan Bóg dał
łaskę nawrócenia i opamiętania.

Hymn

1. Żal duszę ściska, serce boleść czuje, -
gdy słodki Jezus na śmierć się gotuje; -
Kłęczy w Ogrójcu, gdy krwawy pot leje, -
Me serce mdleje.
2. Pana świętości uczeń zły całuje, -
Żołnierz okrutny powrózmi krępuje, -
Jezus tym więzom dla nas się poddaje -
Na śmierć wydaje.
3. Biję, popycha tłum nieposkromiony -
Nielitościwie z tej i z owej strony, -
Za włosy targa; znosi w cierpliwości -
Król z wysokości.
4. Zsiniałe przedtem krwią zachodzą usta, -
Gdy zbrojną żołnierz rękawicą chlusta; -
Wnet się zmieniło w płaczliwe wzdychanie -
Serca kochanie.
5. Oby się serce we zły rozpływało, -
Że Cię mój Jezu, sprośnie obrażało! -
Żal mi, ach żal mi ciężkich moich złości -
Dla Twej miłości.

Lament duszy nad cierpiącym Jezusem

1. Jezu, na zabicie okrutne, -
Cichy Baranku od wrogów szukany, -
Jezu mój kochany!
2. Jezu, za trzydzieści srebrników -
Od niewdzięcznego ucznia zaprzędany, -
Jezu mój kochany!
3. Jezu, w ciężkim smutku żalnością, -

- Jakoś sam wyznał, przed śmiercią nękany, -
Jezu mój kochany!
4. Jezu, na modlitwie w Ogrójcu -
Strumieniem potu krwawego zalany, -
Jezu mój kochany!
 5. Jezu, całowaniem zdradliwym -
od niegodnego Judasza wydany, -
Jezu mój kochany!
 6. Jezu, powrozami grubymi -
od swawolnego żołdactwa związany, -
Jezu mój kochany!
 7. Jezu, od pospólstwa zelżywie -
Przed Annaszowym sądem znieważany, -
Jezu mój kochany!
 8. Jezu, przez ulice sromotnie -
Przed sąd Kajfasza za włosy targany, -
Jezu mój kochany!
 9. Jezu, od Malchusa srogiego -
Ręką zbrodniczą wypoliczkowany, -
Jezu mój kochany!
 10. Jezu od fałszywych dwóch świadków -
Za zwodziciela niesłusznie podany, -
Jezu mój kochany!
- Bądź pozdrowiony, bądź pochwalony, -
Dla nas zelżony i pohańbiony! -
Bądź uwielbiony, bądź wysławiony, -
Boże nieskończony!

Rozmowa duszy z Matką Bolesną

1. Ach! Ja Matka tak żałosna! -
Boleść Mnie ściska nieznośna, -
Miecz me serce przenika, -
Miecz me serce przenika.
2. Czemuś, Matko ukochana, -
Ciężko na sercu stroskana? -
Czemu wszystka truchlejesz?
3. Co mię pytasz? -
Wszystkam w mdłości, -
Mówić nie mogę w żalności, -
Krew mi serce zalewa.
4. Powiedz mi, o Panno moja, -
Czemu błednieje twarz Twoja? -
Czemu gorzkie łyż lejesz?
5. Widzę, że Syn ukochany, -

- W Ogrójcu cały zalany -
Potu krwawym potokiem.
6. O Matko, źródło miłości, -
Niech czuję gwałt Twej żalności! -
Dozwól mi z sobą płakać!

(Jeżeli się śpiewa tylko jedną część, dodaje się
3 razy:

Któryś za nas cierpiał rany...)

CZĘŚĆ DRUGA

Pobudka: "Gorzkie żale przybywajcie..."

Intencja

W drugiej części rozmyślania Męki Pańskiej
będziemy rozważali, co Pan Jezus wycierpiał od
niesłusznego przed sądem oskarżenia aż do
okrutnego cierniem ukoronowania. Te zaś rany,
zniewagi i zelżywości temuż Jezusowi
cierpiącemu
ofiarujemy, prosząc Go o pomyślność dla
Ojczyzny
naszej, o pokój i zgodę dla wszystkich
narodów,
a dla siebie o odpuszczenie grzechów,
oddalenie
klęsk i nieszczęść doczesnych, a szczególnie
zarazy, głodu, ognia i wojny.

Hymn

1. Przypatrzyć się; duszo, jak cię Bóg miłuje, -
Jako dla ciebie sobie nie folguje. -
Przecież Go bardziej, niż katowska dręczy. -
Żalność twoja męczy.
2. Stoi przed sędzią Pan wszego stworzenia, -
Cichy Baranek, z wielkiego wżgardzenia -
Dla białej szaty, którą jest odziany, -
Głupim nazwany.
3. Za moje złości grzbiet srodze biczącą -
Pójdźmy grzesznicy oto nam gotują -
Ze Krwi Jezusa dla serca ochłody -
Zdrój żywej wody.

4. Pycha światowa niechaj, co chce wróży, -
Co na swe skronie wije wieniec z róży, -
W szkarłat na pośmiech, cierniem Król
zraniony -
Jest ozdobiony!
5. Oby się serce we zły rozplęwało, -
Że Cię, mój Jezu sprośnie obrażało! -
Żal mi, ach żal mi ciężkich moich złości -
Dla Twojej miłości!

Lament duszy nad cierpiącym Jezusem

1. Jezu, od pospólstwa niewinnie -
Jako łotr godzien śmierci obwołany, -
Jezu mój kochany!
2. Jezu, od złośliwych morderców -
Po ślicznej twarzy tak, sprośnie zeplwany, -
Jezu mój kochany!
3. Jezu, pod przysięgą od Piotra -
Po trzykroć z wielkiej bojaźni zaprzany, -
Jezu mój kochany
4. Jezu, od okrutnych oprawców -
Na sąd Piłata, jak zbójca szarpany, -
Jezu mój kochany!
5. Jezu, od Heroda i dworzan, -
Królu niebieski, zelżywie wysmiany, -
Jezu mój kochany!
6. Jezu, w białą szatę szydersko -
Na większy pośmiech i hańbę ubrany, -
Jezu mój kochany!
7. Jezu, u kamiennego słupa -
Niemiłosiernie biczami wysmagany, -
Jezu mój kochany!
8. Jezu, przez szyderstwo okrutne -
Cierniowym wieńcem ukoronowany, -
Jezu mój kochany!
9. Jezu, od żołnierzy niegodnie -
Na pośmiewisko purpurą odziany, -
Jezu mój kochany!
10. Jezu, trzciną po głowie bity, -
Królu boleści, przez lud wyszydzany, -
Jezu mój kochany!

Bądź pozdrowiony, bądź pochwalony! -
Dla nas zelżony, wszystek skrawiony, -
Bądź uwielbiony, bądź wysławiony, -

Boże nieskończony!

Rozmowa duszy z Matką Bolesną

1. Ach, widzę Syna mego -
Przy słupie obnażonego, -
Różgami zsięzonego!
2. Święta Panno, uprosz dla mnie -
Bym ran Syna Twego znamie -
Miał na sercu wyryte!
3. Ach, widzę, jako niezmiernie -
Ostre głowę rani ciernie! -
Dusza moja ustaje.
4. O Maryjo, Syna swego, -
ostrym cierniem zranionego, -
Podzielże ze mną mękę!
5. Obym ja, Matka strapiona, -
Mogła na swoje ramiona -
Złożyć krzyż Twój, Synu mój!
6. Proszę, o Panno jedyna, -
Niechaj krzyż Twojego Syna -
Zawsze w sercu swym noszę:

Któryś za nas cierpiał rany Jezu Chryste,
zmiłuj się nad nami. (3 razy)..

CZĘŚĆ TRZECIA

Pobudka: "Gorzkie żale przybywajcie..."

Intencja

W tej ostatniej, części będziemy rozważali, co Pan Jezus cierpiał od chwili ukoronowania aż do ciężkiego skonania na krzyżu. Te bluźnierstwa, zelżywości i zniewagi, jakie Mu wyrządzono, ofiarujemy za grzeszników zatwardziałych, aby Zbawiciel pobudził ich serca zbłąkane do pokuty i prawdziwej życia poprawy, oraz za dusze w czyśćcu cierpiące, aby im litościwy Jezus Krwią swoją świętą ogień zagaśli: prosimy nadto, by i nam wyjednał na godzinę śmierci skrucę za grzechy

i szczęśliwe w łasce Bożej wytrwanie.

Hymn

1. Duszo oziębła czemu nie gorejesz, -
Serce me, czemu całe nie truchlejesz? -
Toczy twój Jezus z ognistej miłości -
Krew w obfitości.
2. Ogień miłości, gdy Go tak rozpala, -
Sromotne drzewo na ramiona zwała; -
Zemdlony Jezus pod krzyżem uklęka, -
Jęczy i stęka.
3. Okrutnym katom posłusznym się staje, -
Ręce i nogi przebić sobie daje, -
Wisi na krzyżu, ból ponosi srogi -
Nasz Zbawca drogi.
4. O słodkie drzewo, spuście nam już ciało, -
Aby na tobie dłużej nie wisiało! -
My je uczciwie w grobie położymy, -
Płacz uczynimy.
5. Oby się serce we łzy rozplęwało, -
Że Cię mój Jezu, sprośnie obrażało! -
Żal mi, ach żal mi ciężkich moich złości -
Dla Twojej miłości!
6. Niech Ci, mój Jezu, cześć będzie w
wieczności -
Za Twe obelgi, męki, zelżywości, -
Któreś ochotnie, Syn Boga jedyny, -
Cierpiał bez winy!

Lament duszy nad cierpiącym Jezusem

1. Jezu, od pospólstwa niebożnie -
Jako złoczyńca z łotry porównany,
Jezu mój kochany!
2. Jezu od Piłata niesłusznie -
Na śmierć krzyżową za ludzi skazany, -
Jezu mój kochany?
3. Jezu, srogim krzyża ciężarem -
Na kalwaryjskiej drodze zmordowany, -
Jezu mój kochany!
4. Jezu, do sromotnego drzewa -
Przytępionymi gwoźdźmi przykowany, -
Jezu mój kochany!
5. Jezu, jawnie pośród dwu łotrów -

Na drzewie hańby ukrzyżowany, -
Jezu mój kochany!

6. Jezu, od stojących wokoło, -
I przechodzących szyderczo wysmiany, -
Jezu mój kochany!
 7. Jezu, bluźnierstwami od złego -
Współwiszącego łotra wyszydzony. -
Jezu mój kochany!
 8. Jezu, gorzką żółcią i octem -
W wielkim pragnieniu napawany, -
Jezu mój kochany!
 9. Jezu, w swej miłości niezmiernej -
Jeszcze po śmierci włóczęgią przeorany, -
Jezu mój kochany!
 10. Jezu, od Józefa uczciwie -
I Nikodema w grobie pochowany, -
Jezu mój kochany!
- Bądź pozdrowiony! Bądź pochwalony! -
Dla nas zmęczony i krwią zbroczony, -
Bądź uwielbiony, bądź wysławiony, -
Boże nieskończony!

Rozmowa duszy z Matką Bolesną

1. Ach, ja Matka boleściwa -
Pod krzyżem stoję smutliwa, -
Serce żalność przejmuję.
2. O Matko, niechaj prawdziwie, -
Patrzac na krzyż żałośliwie, -
Płaczę z Tobą rzewliwie!
3. Jużci, już moje Kochanie -
Gotuje się na konanie! -
Toć i ja z Nim umieram!
4. Pragnę, Matko, zostać z Tobą, -
Dzielić się Twoją żalobą -
Śmierci Syna Twojego.
5. Zamknął słodką Jezus mowę -
Już ku ziemi skłania głowę, -
Żegna już Matkę swoją!
6. O Maryjo, Ciebie proszę, -
Niech Jezusa rany noszę -
I serdecznie rozważam.

Któryś za nas cierpiał rany,
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.. (3 razy).